

притяжавале противъ страшна-та тая болѣсть едно прѣдпазливо срѣдство—присаждане-то, кое-то въ епидемическо време трѣба по скоро да употребимъ, ако желайме да запазимъ дѣтца-та си.

Болниа-тъ ще земе една добра стая, която да може да се развѣтрява ката день — като се зематъ сичкитѣ мѣрки щото болниа-тъ да се не простуди. Той не трѣба да е прѣтоваренъ отъ дрѣхы, кои-то нѣматъ друго дѣйствие освѣнь да умножаватъ зазлѣвание-то и безпокойствие-то. Свѣтлина-та ще бѣде забранена отъ да влиза въ стая-та, понеже забѣлѣжено е че темнота-та противодѣйствувала щото болѣсть-та да може да поврѣди очи-тѣ. Не е злѣ, отъ като се появи сипаница-та на болниа-тъ лице-то да се маже съ една часть прѣсна сланина — кое-то мазило може да се подновява сѣки нѣтъ щомъ изчезне. Гнойници-тѣ като хванхтъ да прѣгарихтъ, ще се запрятява на болниа-тъ отъ да се чеше и да се чопли — даже въ нужда, може и рѣцетѣ му да се вржжхтъ — понеже тѣй като се раздразня кожа-та, прави лице-то гранава. Схрбелатъ може да се окроти, както и лесно-то падание на прѣгоряло-то да се олесни, чрѣзъ мазала мазни или умѣкчителни. Схвременно болниа-тъ трѣба да става ката день по малко въ стая-та — освѣнь ако не му прѣнятствува нѣщо друго, щото да му се прѣмѣнуватъ платна-та на лѣгло-то — кои-то се тѣй лесно умрасяватъ.

Въ начало, когато сипаница-та е редовна, дай